

Dyssegaards- Kirken

Nummer 1 - 1. Januar 1945 - 10. Aargang

Aaret og Navnet.

Man har Navne til visse Aar i Tidens Løb. Alt for mange fik Betegnelsen: *Krigsaaar*. Der blev ogsaa *Pest-* og *Koleraaar* i gamle Tider. Blot det ikke skal ske igen! Vi husker allesammen Benævnelsen fra 1920: *Genforeningsaaaret* — et dejligt Navn! *Reformationsaaaret* kaldte vi 1936, da vi fejrede Firehundredaarsmindet for vor Kirkes Fornyelse. *Revolutionsaaaret*, *Udstillingsaaaret* og *Guldbryllupsaaaret* er Navne, som de gamle iblandt os vil genkende.

Vil man i Eftertiden mon nævne Aaret 1945 med et Navn? *Fredsaaaret*? Gid det dog blev saa vel!

Gennem alle Omvekslinger og uanset, med hvilke Navne man i Historiens Løb har kendetegnet nogle af Aarene, ogsaa naar de forblev, hvad de fleste gjorde, navnløse, har Kirken fastholdt den Skik: paa hver Nytaarsdag at nævne *Jesu Navn* for det kommende Aar.

„Og da otte Dage var fuldkommede, saa han skulde onskæres, blev hans Navn kaldt *Jesus*, som det var kaldt af Englen, før han blev undfanget i Moders Liv.“

Dette er Texten paa Nytaarsdag. Der er ikke mere. „Saa mange var Ordene,“ som Præsten sagde i gamle Dage efter Textens Oplæsning.

Meningen med at afkorte Prædikentexten til kun at omfatte dette ene Vers i den hellige Skrift er tydelig nok: Kirken ønsker paa hver eneste Nytaarsdag, ved Indgangen til hvert eneste Aar, hvadenten det saa skal vinde sig et eller andet historisk Navn eller forblive navnløst, at forkynde, som der staar i en Psalme, at

„*Jesus* er Navnet mageløst,
baaret af Herren med Ære.“

At Frelseren er blevet kaldt ved Navn, et jordisk Menneskenavn, betyder for det første, at vor Frelse ikke beror paa vor Tilegnelse af filosofiske Lærdomme eller vor Tilslutning til noget Parti eller nogen som helst andet ikke-personligt, men alene paa et personligt Forhold til et *Medmenneske*, til den Mand *Jesus*. Ordet fra Gud er talt til os med Mennesketunge, vi kan høre og forstaa det. Ikke skal vi tyde Stjerner, ikke skal vi granske Tilværelsens Gaader, ikke skal vi indvies i dunkle Hemmeligheder, og ikke skal vi gi-

Dyssegaardskirken i Dyssegaardsskolen, Dyssegaardsvej 26.

Højmesse hver Søndag Kl. 10.

(Prædikantliste i Aviserne).

Familiegudstjeneste.

Sidste Søndag i hver Maaned Kl. 14. For Børn og Forældre.

Frivilligt Drengesforbund.

Formand: Pastor Jacobsen.

Leder: Klokker Rudolf Hansen.

Menighedsmøder.

Kirkens Præster indbyder Menigheden til følgende Møder i Januar Kvartal 1945:

Søndag den 28. Januar Kl. 20:

Pastor *Max W. Olsen*: „Danmarks Kirke“.

Søndag 18. Februar Kl. 20:

Sognepræst *Hans Thyge Jacobsen*: „Nordens Kirker“.

Søndag den 18. Marts Kl. 20:

Sognepræst *L. Stubbe Teglbjærg*: „Den lutheriske Kirke“.

Undervisning i Psalmesang.

Organist *Hamburger* indbyder Menigheden til at deltage i tre Psalmesangstimer, som vil blive afholdt saaledes:

Søndag d. 4. Februar Kl. 16.

Søndag d. 4. Marts Kl. 16.

Søndag d. 8. April Kl. 16.

Jeg anbefaler indtrængende, at man deltager. Her er noget interessant at høre og at lære.

Hans Thyge Jacobsen.

Sognepræst Hans Thyge Jacobsen,

Dyssebakken 8. Telf. GE 2364. Træffes bedst Kl. 18—19 (Tirsdag ikke).

Kaldskapellan Max W. Olsen.

Kongelysvej 5 B. 1. tv. Telf. GE 3673. Træffes bedst Kl. 12—13. (Fredag ikke).

Klokker Rudolf Hansen,

Ellemosevej 115. Telf. GE 2875. Træffes hver Dag (undt. Torsdag) Kl. 10—13. Fredag tillige Kl. 18—19.

Menighedsygepl. Frk. E. Rønnekamp Holst,

Bøgehøj 36, 1. Telf. HE 6719. Træffes Kl. 13—15.

ves et eller andet Præsteskab i Vold! Nej alle og enhver, hvem og hvordan vi saa maatte være, skal vi høre *Mennesketale* — og det ganske direkte uden nogen Hindring af hvad Art nævnes kan. „O, den Glæde, Frelseren selv et Menneske er vorden“, hedder det i en anden Psalme.

Et andet Forhold, som kommer af, at Frelseren er kaldet ved Menneskenavn, er der peget paa i et af Ny Testamentes Skrifter — Hebræerbrevets 4. Kapitel, Vers 15 — f., hvor det hedder:

„Vi har ikke en Frelser, som ikke kan have Medlidenhed med vore Skrøbeligheder, men en saadan, som er *fristet i alle Ting i Lighed med os* —.“

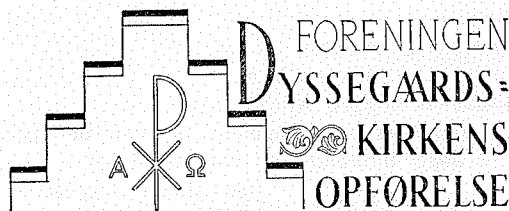
Frelserens Lighed med os bestaar ikke alene deri, at han fører Mennesketale, som vi kan forstå, men ogsaa i, at *han kan forstå os*, fordi intet menneskeligt er ham fremmed. Ikke en Søjlehelgen, ikke et blodløst Idealvæsen, ikke en verdens- og livsfræmmet Drømmer, men et fuld-blods Medmenneske har vi at tænke paa, naar vi nævner Navnet Jesus. Herpaa beror det, at *hans Tale om vore Synders Forladelse er en troværdig Tale*, som er af Modtagelse værd.

Naar vi oversætter Navnet Jesus til vort Sprog, betyder det: Gud frelser! Det var ingen Tilfældighed, at Frelserens Menneskenavn blev just dette: *Jesus*. Han skulde lære os „til Gud vore Øjne opslaa“. Ingen tænker paa eller nævner Jesu Navn uden saamlidig at have den almægtige Guds hellige Navn klart for sin Bevidsthed. I Forbindelse med Jesu Navn tager man umuligt Guds Navn forfængeligt. Men Troen til Guds Visdom og Magt, Guds Kærlighed og Naade bliver — stik imod maaske, hvad vore Øjne ser, paa Trods i hvert Fald af vore Samvittigheders Angst for Gud — til levende Virkelighed, naar vi i Jesu Navn giver os Gud i Vold. Naar vi deler Tro med dette vort Medmenneske, Jesus, tør vi i hans Navn, paa hans Ansvar, for hans Skyld folde vore Hænder og med Frimodighed sige til Gud: Fader- vor — *helliget vorde dit Navn!*

Lad da saa ogsaa for Aaret 1945 Jesu Navn være nævnet som det første!

Saa komme, hvad der vil,
vi vil det alt bestride
og intet andet vide
end høre Jesus til!

Hans Thyge Jacobsen.

Paa Generalforsamlingen, som afholdtes d. 26. November med Assurandør *Axel Hansen* som Dirigent, blev foretaget de vedtægtsmæssige Foranstaltninger. Regnskabet, som aftrykkes nedenstaaende, viste et Nettooverskud paa smaa 5000 Kr., et meget godt Resultat under de herskende Forhold.

Til nyt Medlem af Repræsentantskabet valgtes Lektor *Jacob Jensen*.

Efter Generalforsamlingen holdt Sognepræst *Th.*

Leth fra Søborg et interessant Foredrag om Hedningemissionen. Med Vemod tænker vi paa, at Pastor *Leth* ikke mere er iblandt os, idet han 1. Juledag pludselig afgik ved Døden.

Ved Repræsentantskabets Møde d. 17. December genvalgtes følgende Bestyrelsesmedlemmer, som var paa Omvalg:

Grosserer *M. Christensen*, Overlærer *Rob. Bonnesen*, Snedkermester *I. Christoffersen*, Bankbud *G. Olsen* og Assurandør *Axel Hansen*.

Medlemstallet.

Indmeldte Medlemmer: 1080 (sidst: 1073).
Tegnet Aarskontingent: Kr. 5406 (sidst: Kr. 5320).

Kontingentgennemsnit: Kr. 5,00 (sidst: Kr. 4,98).

Medlemsliste.

Fortsat.

Skoleelev *Peter Freilev*, Dagvej 5. — Overretssagfører *P. A. Freilev*, Strandvej 223. — Fru *Østrup-Jeppesen*, Estersvej 47. — Skoleelev *Lis Fritze Jacobsen*, Dyssegaardsvvej 71. — Ass. *Leo Jacobsen*, smst. — Fru *Nela Jacobsen*, smst. — Frk. *Inger Jacobsen*, smst.

Særlige Gaver.

(Indgaaet til Pastor Jacobsen).

Efterslet efter Giro-Indsamling i 1944: Kr. 64. — Fru *Høgild*, Stenagervej 17, Kr. 5. — Kirkekone *Fru Hansen*, Kr. 20. — Søborg Vognfæderfabrik, Brødrene *Christensen*, Vangedevej 235, Kr. 200. — Fru *Dokmester Jensen*, Ellehøj, 5 Kr. — *Ialt* Kr. 294.

Desuden: Kirkebøsse ved Konfirmation den 1. Oktober 1944: Kr. 99,55.

NB! Frimærker. NB!

Medlem af Bestyrelsen, Montør *O. Johansen*, har Forbindelse med en Mand, som vil afkøbe os alle de brugte, danske Frimærker, som det skal være. Da det altsaa viser sig, at der virkelig er Penge i brugte Frimærker, opfordres man til at samle saadanne og aflevere dem paa Klokkerkontoret eller hos Pastor Jacobsen.

REGNSKAB

for

Foreningen Dyssegaardskirkens Opførelse

1943—44.

Indtægter:

Medlemskontingenter	3.063,50
Giro-Indsamling, Overskud	1.252,16
Andel i Overskud fra Menighedsbladet ..	250,00
Gave fra Oksbøl Sognekald	100,00
Indsamlet i Kirkebøsserne m. m.	130,85
Rente Indtægter	670,45

5.466,96

Udgifter:

Løn til Sekretær og for Incassationer ...	300,00
2 Stkr. Glasmontrer	175,00
Omkostninger ved Salg af Harmonium ..	50,00
Porto, Tryksager, Papir etc.	14,66
Annoncer, Forsikring	18,60
Andre Omkostninger	77,35
Overskud for Aaret 1943—44	4.831,35

5.466,96

Hvad mon Gud tænker?

All medens den ganske Verden vaander sig under Krigens Svøbe og vi alle ængstelige spørger: Hvad mon Fremtiden vil bringe, kan et saadant Spørgsmaal nok trænge sig paa. Har vi saa noget at svare? „Dersom Gud er til, saa har han vist en skidt Samvittighed,“ sagde en Mand til mig en Dag, da jeg indbød ham til Guds Rige. Jeg mente nu, at Gud havde sit paa det tørre paa det Omraade, og at det var Menneskers Samvittighed det var skralt med, eftersom vi har faaet en fri Vilje.

Udgranske Guds Tanker kan vi vel ikke, da de er saa meget højere end vore, som Himlen er højere end Jorden, men vi kan vide noget om, hvad en Far tænker om sit ulydige Barn, naar det trods mange, baade kærlige og alvorlige, Advarsler bliver ved at gaa sine egne Veje, da tænker Far, det bliver værst for dig selv.

Hvor et Folk vender Gud Ryggen i Egoisme og Nydelsessyge, bliver det værst for det Folk selv, thi Gud lader sig ikke spotte. Og vender det enkelte Menneske sig bort fra den levende Gud og lader haant om hans Vilje, da iler et saadant Menneske den evige Fortabelse i Møde, dersom vi ikke finder tilbage til den Gud til hvem vi i den hellige Daab blev indviet.

Skal vi virkelig have ovenstaaende Spørgsmaal besvaret, maa vi derfor lytte til, hvad Gud har at sige til os gennem sit Ord, naar han f. Eks. hos Profeten Jeremias siger: „Thi jeg ved, hvilke Tanker jeg tænker om eder, Tanker om Fred og ikke om Ulykke, at jeg maa give eder Fremtid og Haab.“ Her faar vi at vide, hvorledes Gud tænker om os, og hvad han vil med os. Selv om det ser nok saa mørkt ud, naar vi prøver at spejde fremefter, saa er der dog et Sted, hvor vi kan sikre vor Fremtid, nemlig ved at betro os i hans stærke Haand, han kan give et Menneske Hjertefred, trods Krig og Ufred i Verden, han giver og saa Vished om evigt Liv og Salighed bag Død og Grav.

Vi vil gerne gennem disse Linier minde Beboerne i vort Sogn om Dyssegaardskirken. Foruden de regelmæssige Gudstjenester hver Søndag Kl. 10 vil der, om Gud vil, blive afholdt en Kirkeuge i Dagene fra 25. Februar til 2. Marts, hver Aften Kl. 20, hvor forskellige kendte Mænd vil føre Ordet og forsøge at belyse ovennævnte Spørgsmaal. Iøvrigt henvises til Mødeannoncen andet Steds i Bladet. Man bedes venligst allerede nu at notere Datoerne. Kom selv de Aftener, tag andre med og vær meget velkommen.

Chr. Jensen, Missionær.

Naar Julen er forbi.

De fleste Steder er det vel endnu Skik, at Juletræet faar Lov til at staa Nytaaret over, saa tændes Lysene for sidste Gang, og Træet, der spredte saa megen Glæde omkring, maa gaa al Kødets Gang: det kastes bort som saa meget, der engang havde vor store Interesse.

Men hvad blev der saa tilbage af Juleglansen? Svandt den bort med Lysene, der slukkedes, eller formaar den at lyse ud gennem de kommende Dage, hvor saa meget utvivlsomt vil kaste Mørke paa vor Vej?

I sit gribende Nytaarseventyr: „Den lille Pige med Svovstikkerne“ fortæller H. C. Andersen om den mørke Virkelighed, der mødte den stakkels Pige hver Gang Glansen fra Svovstikkerne svandt bort. De pragtfulde, oplivende Syn blev til den nøgne Murflade — alt forsvandt. Først da hun streg de sidste, da kom der en sølsom Glans, og hun folte og saa det, hendes dybe Længsel stod efter.

Kulde, Hunger og Angst svandt bort, og hun førtes til Gud. Den, der under Julehelgen har set Frelserens udstrakte Arme og har folte en dragende Længsel efter den Fred, der udgaar fra hans Aasyn, ja, den har modtaget en Glans, som ikke vil svinde, men som vil bringe Haab og Trøst under Savnets og Sorgens Mørke. V.

MINE TIDER ER I HERRENS HAAND

Vi staa nu overfor et nyt Aar. Vi ved ikke, hvad det nye Aar skal føre med sig. En Del aner vi, en Del frygter vi. Men vi kan med Fortrøstning og Tillid se Fremtiden i Møde — den maa saa blive lang eller kort — den ligger i Herrens Hænder. Jesus Kristus er Tidens og Evighedernes Konge. Visselig er der meget, som ser saa forvirret ud i den Tid, vi lever i. Alt i Verdens Udseende er truende mørkt. Alt er saa forunderlig omskifteligt. Intet staa fast. Riger styrtes og Riger opstaa, Bølge jager Bølge i Folkehavet. Ja, Verden er i Sandhed i Smeltediglen. Men i denne Verden findes der en Klippe, som staa fast og er et trygt Tilflugtssted. Det er den evige Klippe Jesus Kristus. Han røres ikke af Bølgegangen i det larmende Folkehav. Han er ophøjet over alle Omskiftelser. Og ligesom Jesus Kristus er uforanderlig i Gaar, i Dag og i Evighed, saa har han givet os et Ord, som er lige saa fast og uforanderligt som han selv. Herrens Ord er ikke underkastet Forandring eller Udvikling.

Om Farenne rundt omkring os er store, saa er Herren endnu større. Større end den store Hjælper kan Nøden ikke blive! Ingen, som forlader sig paa ham, bliver beskæmmet. Saa er det muligt i Tro at befale sin Tid i Herrens Haand og bekende: Fader, min Tid staa i dine Hænder. Da maa det nye Aar føre med sig, hvad det vil, det bliver dog et godt nyt Aar derved, at Herren er den samme, og hans Naade skal ikke have nogen Ende.

Nils Dahlberg.

En Slange blandt Bøgerne.

En Mand, som boede i Indien, gik en Dag ind i sit Bibliotek og tog en Bog ned fra en Boghylde. I det samme, han tog Bogen, folte han en ubetydelig Smerte i en Finger, aldeles som naar man stikker sig med en Naal. Han tænkte, at nogen havde været saa ubetænksom at stikke en Knappe-naal gennem Bogens Bind. Men snart begyndte Fingeren at hovne, siden hele Armen, saa hele Legemet, og paa faa Dage var han død.

Nu for Tiden findes der mange Slanger i Bøgerne. De sidder som Burrer paa Bladene af lystige og interessante Historier; de snor sig omkring smukke Blomster, hvis Duft bedøver hele

vor Følelse, Tanke og Dømmekraft. Ungdommen læser saadanne Bøger med Henrykkelse; de rives med af den flydende Veltalenhed og kender ikke det mindste til de giftige Bid, som Slangen under deres Følelsers Rus giver dem. Men Giften er trængt ind og løber med stor Fart omkring i deres Aarer.

Naar engang *Livets Bøger* skal aabnes og Summen af ødelagte Sjæle beregnes, skal det hedde om mange: forgiftet af Bogslanger. X.

Anno Domini

Saadan skrev man i gamle Dage ofte foran et Aarstal — det betydte „i det Herrens Aar“. Der er noget rigtigt i denne Betegnelse af Aarene, eftersom det er Gud alene, der er Herre over Tiden, baade Aarene og Aarets Dage — det er ogsaa Gud alene, der er Herre over, hvor mange nye Aarstal vi endnu skal komme til at skrive, inden den gamle Jord likvideres. „Gud ene Tiden deler!“

Men der ligger endnu mere i den gamle Betegnelse. Der ligger nemlig ogsaa dette, at det er Gud, der skal være Herre over Aarets Indhold baade i Folkets og den enkeltes Liv — først da er Aaret et virkeligt „Herrens Aar“.

Nu begynder vi saa at skrive 1945 — og vi er selv ansvarlige for, om Aaret skal blive et „Herrens Aar“ eller ej. Vi er nemlig selv Herre over, hvem vi vil lade raade over os i det nye Aar — saa langt strækker sig vort Herredomme — og vi priser Gud, som har givet os denne frie Vilje, at vi ikke skal leve under Tvang, men har faaet Lov til frit at vælge, hvem vi vil tjene og tilhøre.

At vælge Gud betyder ikke absolut, at saa er man for det Aar sikret imod Sorger og Nød; kunde man foretage en Gallup-Undersøgelse, vilde det maaske tværtimod vise sig, at de, der valgte at høre Herren til, oftest maatte igennem de tunge Timer — i Guds Skole bliver man nemlig opdraget for Evigheden, og Opdragelse sker nu engang ofte gennem Tugtelse. Men som Barnet efterhaanden lærer at elske den Fader, der revser og tugter med Forstand og af Kærlighed, saadan lærer man i Guds Skole i alle de mange „Herrens Aar“ at elske sin Gud og Fader mere og mere.

Og hver Gang, man begynder at skrive et nyt Aarstal, ønsker og beder man af hele sit Hjerte, at Aaret maa blive et „Herrens Aar“, en Opdragelse til den Herrens Evighed, der venter dem, der elsker Gud.

Vil du være med til at skrive *Anno domini* foran 1945?

Det betyder dette at sige Nej til den Onde og Ja til Gud!

E. Fledelius.

Dette Blad er gratis, men

Penge koster det jo at fremstille det. Bladuddelene vil derfor, naar de kommer med *næste Nummer*, tillade sig at bede om en Skærv. Hvis alle Modtagerne vilde give hver 1 Kr. om Aaret, havde vi jo rigelig Dækning. Mindre Bidrag er selvfølgelig ogsaa velkomne.

TROEN —

HVORDAN DEN KOMMER

Der var en Tid, da jeg indbildte mig, at Troen skulde slaa ned i mig som et Lyn.

Saa læste jeg en Dag i min Bibel: „Troen kommer af det, som høres, men det, som høres, kommer igennem Kristi Ord.“ Rom. 10, 17.

Jeg havde lukket min Bibel og bedt om Tro — nu aabnede jeg den og begyndte med Alvor at læse i den, og min Tro har stadig vokset sig stærkere. X.

Program over planlagte Møder i Januar, Februar og Marts:

Den 18. Januar samles begge Bibelkredsene hos Fr. Hansen, Sønderdalen 34. Indleder: Bymissionær Chr. Jensen. Tekst: Matthæus 25. Vers 31, Kapitlet ud.

Torsdag den 1. Febr. Møde i Kirkesalen. Pastor *Andras Jørgensen viser Kirkefondsfilm.*

Torsdag den 15. Februar: Østre Bibelkreds hos Fru Fog-Hansen, Polarvej 5. Indleder: Pastor Martin Berg, Lutherkirken. Tekst: Matthæus 26. Vers, 1—25.

Torsdag den 15. Februar: *Vestre Bibelkreds* hos Herr Lærer P. Geil, Sønderdalen 12. Indleder: Lærer P. Geil. Tekst: Matth. 26. Vers, 1—25.

Fra den 25. Febr. til 2. Marts: Kirkeuge med Møder hver Aften i Kirkesalen med følgende Talere:

Søndag d. 25.: Pastor J. R. Randskov, Ungdommens Kirke.

Mandag d. 26.: Pastor Kr. Jensen, Timoteuskirken.

Tirsdag d. 27.: Pastor Jørgen Nissen, Kingoskirken.

Onsdag d. 28.: Pastor Carsten Larsen, Christianskirken, Lyngby.

Torsdag d. 1. Marts: Pastor Frøkjær-Jensen, Tikøb.

Fredag d. 2. Marts: Pastor Fledelius. Afslutning med Altergang.

Torsdag den 15. Marts: *Østre Bibelkreds* hos Salgschef Appel Lustrup, Evaldsbakken 28. Indleder: Pastor M. W. Olsen. Tekst: Matthæus 26. Vers, 26—50.

Torsdag d. 15. Marts: *Vestre Bibelkreds* hos Fru Wissenberg, Sønderengen 63. Indleder: Bymissionær Kaj Jakobsen. Tekst: Matthæus 26. Vers, 26—50.

Slangerupbanen deler Kredsene i østre og vestre Kreds. — Østre Kreds vender mod Lyngbyvej og vestre Kreds mod Søborg.

NB! Alle Møder, saavel i Kirken (Kirkeugen) som til Bibelkredsene er Kl. 20.